



# GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 298, maig del 2012



**API**



# Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou  
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90  
[www.finquespuig.net](http://www.finquespuig.net) · [info@finquespuig.net](mailto:info@finquespuig.net)

**FINQUES MESLLOC**  
LLIGOÑA CAYETANO

**T/ 93.555.69.03**

**[www.meslloc.com](http://www.meslloc.com)**

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

**89 ANYS**

**TALLERS MASNOU**  
1923-2012

Exposició i venda:  
Àngel Guimerà, 14.  
Taller: Puerto Rico, 28  
93 540 31 57 el Masnou



**CENTRE D'ENSENYAMENT INFANTIL**



# El Petit Vairiet

A partir de 4 mesos

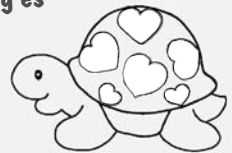
**OBERTA LA MATRICULA PER AL CURS 2012-2013**



Ens complau dirigir-nos a vosaltres per  
informar-vos que posem la nostra escola infantil a la vostra  
disposició i perquè us volem fer saber que el nostre desig és  
ajudar a cuidar i educar els vostres fills.



Ventura i Gassol, 29 el Masnou  
**93 555 57 11**



**Equip de Redacció:**

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

**Portada:**

Carrer de sorra al Masnou. Anys 60. Fotografia de Teresita Torres, manipulada amb Photoshop.

**Correcció:** Esteve Pujol i Pons

**Publicitat:** 93 555 80 06

**Imprimeix:** Jobagraf

**Tiratge:** 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

**Edita:** Gent del Masnou  
Dipòsit legal B. 29.758-87

**GENT DEL MASNOU**

Dr. Agell, 9  
08320 El Masnou  
93 126 82 20  
gentmas@suport.org  
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

**Fes-te soci de  
Gent del Masnou  
informa't a:  
www.gentdelmasnou.cat**

**Dissabte 2 de  
juny visita guiada  
a l'església  
i campanar de  
Sant Pere del  
Masnou**

**Diumenge amb lletres a GDM  
Dium. 27 de maig a les 7 de la tarda  
Grup Rauxa**

Aquest mes de maig farà un any de la celebració de les darreres eleccions municipals i, per tant, estan a punt de complir-se els primers dotze mesos de singladura del nou govern d'entesa format per 8 membres de CiU i 3 d'ERC-Acord pel Masnou, presidit per l'alcalde Pere Parés.

En l'editorial del mes de maig de 2011, en vistes a les eleccions convocades per al dia 22, ja esmentàvem les dificultats econòmiques amb les quals s'hauria d'encarar el nou equip de govern que en sortís elegit. Dèiem, entre altres comentaris: *... "tots sabem que, actualment, les coses no estan per tirar coets i que caldrà retallar i reconduir els resultats d'una llarga temporada d'excessives alegries"...*; el cert, però, és que ni els més pessimistes podien augurar el xàfec que ens ha caigut al damunt, fruit, d'una banda, de l'herència d'unes finances municipals desbocades, però també a resultes del gir nefast que han pres les coses a nivell europeu i estatal, amb una desmesurada pressió de les directrius econòmiques emanades des del nou govern popular de Madrid cap a les autonomies, especialment la nostra, cap de turc perenne de totes les desgràcies d'aquest país a la deriva.

Tot plegat, i no diem res de nou, s'ha traduït en una més que preocupant manca de liquidesa de la Generalitat –empenya a retallar a tort i a dret i a endeutar-se una vegada més amb l'emissió de Bons per a sortir del pas– i, de rebot, amb l'ofec dels ajuntaments grinyolant per intentar complir amb els pagaments compromesos del dia a dia, les amortitzacions de crèdits contrets en èpoques de vaques grasses i la liquidació d'un munt de factures pendents dels proveïdors.

El nostre Ajuntament no és pas aliè a aquesta situació que atenalla la majoria d'ajuntaments catalans i feina rai a sortir-se'n sense prendre mal. Som conscients que els projectes d'una certa envergadura hauran de dormir el son dels justos una temporada, a l'espera que vinguin temps millors i, mentrestant, caldrà sanejar les arques municipals amb polítiques austeres, honestat i eficiència, no sense sacrificis dels contribuents, que, al cap i a la fi, són sempre els qui paguen els plats trencats.

Davant la situació excepcional que ens toca viure, entenem que cal fer un vot de confiança a l'actual equip de govern i d'aquí a tres anys, quan siguem cridats novament a les urnes, serà el moment d'avaluar si han fet correctament la feina per a la qual van ser elegits o s'han quedat a mig camí. El temps ho dirà. Mentrestant, a títol de recordatori, reproduïm les paraules escrites pel mateix alcalde poc després de les eleccions:

*... "volem seguir fent del Masnou un indret on val la pena viure, sense que ningú se senti exclòs i que tots plegats siguem els protagonistes del nostre futur".*

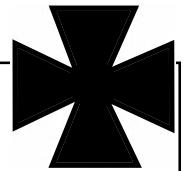
Tots ho volem i ho desitgem.

*El President*

## Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
LA FLAMA DEL CANIGÓ 2012.....	7
EL REI QUE ENS MEREIXEM per Joan Camps.....	7
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI per Aleix Ripol Millet.....	8
LA NOSTRA CLASSE C per Joan Maresma Duran.....	9
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart.....	10
LA PUNT DE LA LLENGUA (35) per Esteve Pujol.....	11
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
CRÒNIQUES La coral Xabec i el dia del Ram per Esteve Pujol.....	16
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	16
L'ANDRÒMINA SUBMERGIBLE "CSS HUNLEY" per J. Condeminas.....	17
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XV) per Esteve Pujol.....	18
PARLEM DE LLIBRES per Jordi Martí Bertran.....	19
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA per <i>El cullerot</i> .....	22

## 24 hores al seu servei



Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

### Maig 2012

1r de Maig  
Festa  
del Treball

1	dimarts	Fàbregas
2	dimecres	Dominguez
3	dijous	Aymar
4	divendres	Ocata
5	dissabte	Riera
6	<b>diumenge</b>	<b>Riera</b>
7	dilluns	Viayna C
8	dimarts	Dominguez
9	dimecres	Aymar
10	dijous	Ocata
11	divendres	Riera
12	dissabte	Dominguez
13	<b>diumenge</b>	<b>Dominguez</b>
14	dilluns	Fàbregas
15	dimarts	Viayna C
16	dimecres	Ocata
17	dijous	Riera
18	divendres	Dominguez
19	dissabte	Fàbregas
20	<b>diumenge</b>	<b>Fàbregas</b>
21	dilluns	Aymar
22	dimarts	Ocata
23	dimecres	Riera
24	dijous	Fàbregas
25	divendres	Dominguez
26	dissabte	Viayna C
27	<b>diumenge</b>	<b>Viayna C</b>

2a Pasqua  
Festa local

28 dilluns Viayna C

29	dimarts	Riera
30	dimecres	Fàbregas
31	dijous	Ocata

### Juny 12

1	divendres	Viayna C
2	dissabte	Aymar
3	<b>diumenge</b>	<b>Aymar</b>
4	dilluns	Riera
5	dimarts	Fàbregas
6	dimecres	Viayna C
7	dijous	Dominguez
8	divendres	Aymar
9	dissabte	Ocata
10	<b>diumenge</b>	<b>Ocata</b>
11	dilluns	Fàbregas
12	dimarts	Viayna C
13	dimecres	Dominguez
14	dijous	Aymar
15	divendres	Ocata
16	dissabte	Fàbregas
17	<b>diumenge</b>	<b>Fàbregas</b>
18	dilluns	Viayna C

<b>AYMAR (Maricel)</b>	Almeria, 14 (Mar i cel)	93 555 03 81
<b>DOMINGUEZ</b>	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
<b>FÀBREGAS</b>	Navarra, 68	93 555 19 79
<b>OCATA</b>	St. Domènec, 1 (Ocata)	93 555 33 08
<b>RIERA</b>	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
<b>VIAYNA (M.J.Cardona)</b>	Prat de la Riba, 23 (Camí Ral)	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9:30 del matí a 9:30 del matí  
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

# h o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

## LES VORERES DEL MASNOU

Tots els alcaldes han somniat a fer obres faraòniques per al poble, però no n'hi ha cap que hagi pensat a arreglar les voreres. Per això les tenim tan malmeses, amb forats, arrels d'arbres destruint-les i fanals mal ubicats.

Que arreglessin les voreres és el que agradaria als vilatans. Així i no haver d'anar amb por mirant on poses els peus. Ens agradaria passejar tranquils pel poble sense por de caure, tal com em va passar a mi, que em vaig fer molt mal. L'únic consol que en vaig treure és que un mes després tapessin el forat. Però... quants en queden per tapar? Seria interessant que els vilatans cívics n'elaboresin una llista i la fessin arribar a l'Ajuntament.

Moltes persones que cauen per culpa de forats no denuncien la caiguda i en, conseqüència, no es tapa el forat.

**Montserrat Valldeperas Roig**

## CENDRERS MUNICIPALS

Senyor President, Qui diu cendriers, diu paperes, pots d'escombraries o contenidors de deixalles. Em refereixo a uns presumptes parterres metàl·lics de bona capacitat, en forma de plat de sopa, que trobem enmig de la vorera del nostre Camí Ral. Havien de servir, i havien servit durant un temps molt breu, per contenir plantes embel·lidors del paisatge urbà.

Des de no sé pas quan, s'han convertit, Senyor President, en el que he dit al començament: dipòsits de burilles i d'altres elements de rebuig. Fan pena.

Val més que el nostre Ajuntament les tregui d'una vegaada o bé tomin a ser destinades a la noble finalitat estètica per a la qual van ser ideades i col·locades.

No li sembla?

Atentament,

R-M V M

## NAUFRAGIS

Felicitem Joan Muray per les històries de la nostra vila i concretament pel tema Naufragis... de la nostra marina de vela (1854-1995) en els núm.296 i 297 de la vostra revista Gent del Masnou.

És una llàstima que se sàpiga tan poc de la nostra marina. He pogut comprovar en aquests articles la quantitat de vaixells que van naufragar en aquest interval de temps i la quantitat de persones que van morir ofegades, sense que mai més se'n sabés res.

És el cas del meu avi, Jaume Casals i Coll, és terrible pensar que, tenint problemes el vaixell i amb les protestes del capità, es permetés fer-se a la mar; parlant amb els meus cosins, expliquen que el vaixell va naufragar prop de les costes d'Anglaterra on s'anomenen Roques Blanques; un vaixell francès que acudí per ajudar-los també es

Segueix a la pàg.18

# COMERCIANTS DEL CARRER ST. MIQUEL

matalasseria

**Grau**

Sant Miquel, 6.  
93 555 15 38

**El Clip**  
papereria

Material d'escola i d'oficina  
Fotocòpies b/n, color  
Còpies de plànols  
Manualitats Belles arts

St. Miquel, 15 - 93 555 64 24  
elclip2010@gmail.com

ASSESSORIA IGLESIAS

Fiscal. Laboral  
Comptabilitat  
Assegurances  
Gestió immobiliària i trànsit

Sant Miquel, 21, A-baixos  
Tel 93 540 40 53

**CENTRE VETERINARI EL MASNOU**  
Urgències 24h  
93 555 73 52

Horari de dill. a div. de 9 a 21  
Diss. de 10 a 13,30 i de 16 a 20

St. Miquel, 9 el Masnou 93 555 73 52  
cvmasnou@gmail.com

Joaquín  
**Moliner**  
DISSENY EN CRISTALL

Més de 50 any en l'artesanía del vidre

Sant Miquel, 24  
El Masnou 93 555 69 92

PC COSTE

**Reparació i venta de productes informàtics**

St. Miquel 12 - 93 555 93 27  
El Masnou  
www.pccoste.com

Finques

**Meslloc**  
LLIGONA CAYETANO

93 555 69 03  
www.meslloc.com

Sant Miquel, 23  
el Masnou

**Acqua**

Moda i complements

Sant Miquel ,35  
El masnou  
669 63 3099

# Perpetuem La Flama del Canigó a la Nit de Sant Joan



**Cartell anunciador de la Flama del Canigó 2012**

Al 1955 Francesc Pujades, d'Arles de Tec (Vallespir), entusiasta del Canigó i inspirat pel poema de Verdguer, tingué la iniciativa d'encendre els Focs de Sant Joan al cim d'aquesta muntanya i des d'allà repartir la flama per les contrades catalanes. S'iniciava així la renovació d'aquesta mil·lenària tradició i altre cop les fogueres prenen un sentit col·lectiu.

Cada població n'organitza la rebuda, durant la qual s'encenen les diferents fogueres i es llegeix el manifest que reafirma la pertinença a una mateixa nació. Es reparteix pel pobles mitjançant una llarga cadena de relleus, que van distri-



**A dalt del Canigó cada un porta el seu feix de llenya per encendre el foc d'unitat el dia 22 de juny.**

buint-la amb tots els mitjans possibles: a peu, corrent, bicicleta, cotxe... La mateixa societat civil contribueix a escampar aquest foc, símbol d'unitat.

Com afirma el pedagog Joan Soler i Amigó, tots aquests ritus són l'expressió comunitària d'un mite. Quan el mite es perd, el ritu queda buit de sentit, reduït a cerimònia, o a mer joc, i ha perdut el sentit profund que el va crear. Davant de l'abassegadora cultura de la globalització, els Països Catalans tenen el repte de projectar cap al futur aquest mite del foc, perquè, mantenint-ne el sentit, també perpetuem la nostra nació. Ja fa anys que la flama arriba al Masnou, però volem

donar un nou impuls a la Festa de Sant Joan per arrelar-la al nostre municipi i fer-ne un referent. És per aquest motiu que enguany ens adherim a la baixada de la flama des del cim del Canigó al Maresme. Esperem que la Vila la rebí com es mereix.

L'Ajuntament del Masnou, *La Flama del Canigó*, la *Colla de Diables*, l'*Associació Xalupa*, *Al Masnou decidim 2012 ANC* i entitats que estiguin disposades a participar-hi, organitzen la baixada de la Flama, així com el Foc i la Revetlla, que, aquest any, es faran al solar de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. Us animem a participar-hi com a entitat o de forma individual.

*Lo que un segle bastí, l'altre ho aterra;  
mes resta sempre el monument de Déu;  
i la tempesta, el torb, l'odi i la guerra  
el Canigó no tiraran a terra,  
no esbrancaran l'altívol Pirineu.*

**Mossèn Cinto Verdguer**

*...Tenim a penes el que tenim i prou: l'espai d'història  
concreta que ens pertoca i un minúscul territori per  
viure-la . Posem-nos dempeus altra vegada i que se  
senti la veu de tots solemnement i clara, cridem qui  
som i que tothom ho escolti. I, en acabat, que  
cadascú es vesteixi com bonament li plagui, i via fora,  
que tot està per fer i tot és possible.*

**Miquel Martí i Pol**



**Un cop baixada la Flama s'escampa per tot el territori dels Països Catalans a través de corredors, bicicleta, cotxes, etc**

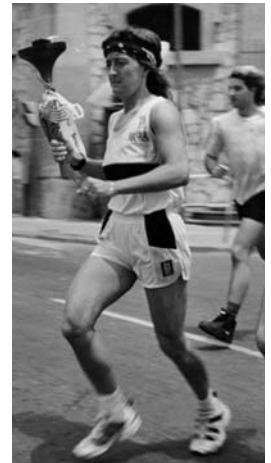


Si esteu interessats en col·laborar-hi, poseu-vos en contacte amb:

**cultura@elmasnou.cat**  
Ajuntament-Cultura (Gabi)

**reculls@hotmail.com**  
Flama del Canigó. Al Masnou decidim2012 ANC.

**xalupa.cultura@gmail.com**



Convidem la població a celebrar el Solstici d'Estiu amb la pretensió que la Nit de Sant Joan esdevingui un espai de trobada, diversió i reafirmació catalana per a tot el poble del Masnou.

A la festa hi haurà servei de taules i cadires, cedides per l'Ajuntament, també música en directe, en dj, i servei de bar.

# EL REI QUE NO ENS MEREIXEM

Per Joan Camps i Ortiz

Fent memòria històrica, l'inconscient anàrquic que dona pistonada a la meua vida m'ha recordat la legitimitat de les monarquies europees. Els més vells segur que ho recordeu: eren temps en què els reis, amb l'aquiescència vaticana i anglicana, consideraven els hereus dinàstics com a predestinats divins. Per això els reis d'Espanya, igual que els altres d'Europa, lluïen el rostre encunyat a les nobles monedes en honor i glòria seva amb al·legories tals com: "ALFONSO XII POR LA GRACIA DE DIOS", superba bajanada que el clero va tolerar fins i tot a la xavalla, des dels deu cèntims fins a les cent pesetes que l'esfinx del dictador va enfaristoliar amb la llegenda: "FRANCISCO FRANCO CAUDILLO DE ESPAÑA POR LA GRACIA DE DIOS". Cal reconèixer, doncs, que Joan Carles I, en ser rei per la gràcia del dictador Franco, hagi estat deixat de la mà de Déu. Si us hi fixeu les monedes encunyades amb el seu rostre en honor i glòria seva en temps de l'antiga pesseta, ja no portaven el segell metafísic de la divina providència i el fet de ser només REY DE ESPAÑA a seques pot haver estat la causa principal de la seva progressiva vulnerabilitat; però les coses han anat encara pitjor en els euros, que ni tan sols li concedeixen el títol de REY. Així al cap dels anys, Joan Carles I ha passat d'ésser una institució intocable a convertir-se en el boc expiatori dels mals de l'univers, el parallamps de la tragèdia causada pels "caçaelefants" furtius del "mentidero" castís, que pul·lula des de l'altiplà del quilòmetre zero fins a tots els racons més erms de la pell de brau, que han sembrat d'aeroports decoratius, d'autopistes lliures de peatges a compte de l'espòli i de les xarxes fantasmes de l'AVE. Què ens ha d'estranyar que el Rei, tan fresc, se n'hagi anat de cacera? Per què no ho havia de fer davant del clam victoriós que els representants polítics, solemnes ells i elles, van ofe-



rir-li en el parlament com si aplaudissin Pavarotti, donant-li incondicional suport per haver estat quatre anys encobrint el comportament impropri del seu gendre i haver fet els ulls clucs, les orelles sordes i quedar-se mut, quan La Caixa i Telefónica muntaven un exili d'or per a la Infanta i el seu consort a Washington? Un intent d'eludir les imputacions de malversació i de tràfic d'influències que assenyalaven Iñaki Urdangarin i, per definició, també tots els membres majors d'edat de la família reial, inclòs el titular de la Corona, per indicis d'haver estat observadors passius o col·laboradors necessaris. Per a mi aquella lloa apoteòsica dels diputats i diputades del parlament de Madrid va ser un acte que solemnitzava la patent de cors a un Rei que ja no ens mereixíem, ja que era com dir-li en to de complicitat: **"Majestat, no cal que us estigüeu de res, pels dies que us queden de vitalici podeu fer el que us doni la reial gana: tant si caceu elefants com si us ve de gust anar de picos pardos no us estigüeu de res; nosaltres estem aquí per guardar-vos les espatlles i redactar-vos el missatge de Nadal, que a la tele, com sempre, captivarà els vostres súbdits i nosaltres, fidels cortesans, gràcies a vós i vós gràcies a nosaltres, tots**

**plegats seguirem vivint de la rife-ta"**.

En ser un insult per a la intel·ligència, aquells aplaudiments quasi unànims dels diputats se'ls haurien d'haver estalviat, perquè, si el rei tenia tantes ganes de "caçar elefants", la seva presència al parlament només havia de ser per presentar la seva abdicació i, per definició, també l'abdicació dels drets successoris que constitucionalment estan escrits en favor de la seva nissaga.

A mi el Rei em sembla un paio simpàtic, té la meua edat, és molt trempat i en el tracte de tu a tu és molt proper. Llàstima que sigui el Rei i que per pagar el que ens costa la monarquia haguem de tancar llits d'hospital i escatimar necessitats vitals dels seus súbdits més desvalguts. Tot i això, és tan popular que, si un dia assolim la sobirania amb Estat propi, molts catalans sofriran la síndrome d'abstinència; però per això no hem de patir, de ben segur que les farmàcies, que venen de tot, afegiran l'*Hola* en el seu vademècum i, davant d'un epidèmia d'enyorança aristocràtica, segur que la seguretat social, una vegada obtingut el diagnòstic i la corresponent prescripció mèdica, ens subministrarà gratis aquesta publicació terapèutica sense càrrec ni de copagament.

# Les nostres famílies d'avui

Pel Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies

*Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...*

En el seu article "**El món dels adolescents: propostes per a observar i comprendre**"(1) Jaume Funes, psicòleg especialitzat en adolescents, els demanava que s'auto-definissin i ho feien així:

– *Amb ganes de viure, començar a entendre el sentit de la vida i **descobrir** que hi ha més coses.*

– *Una persona que està **descobrint** la vida i té bastant d'interès per viure-la sense pensar en els perills que hi ha i a la més mínima contradicció es rebota.*

– *És una etapa en què volem veure-ho tot ja i **descobrir-ho tot**, perquè ens adonem de moltes coses que abans no veïem.*

– *Un/a noi/noia que està creixent i que té ganes de provar-ho tot, de veure coses noves i anar a llocs nous amb gent nova (...)*

– *Actualment, crec que un adolescent és un/a noi/a que necessita **descobrir** coses noves i **tenir al costat seu els amics**. I a vegades necessita estar sol.*

– *Som persones que estem **descobrint** la vida; per això és normal que ens desbordem, sembla un tòpic allò que ens sentim **incompresos** però és que realment és així. Hem de decidir la nostra vida en **una edat molt complicada**.*

– *Un noi que està canviant diàriament i que està una mica perdut, sempre **descobrint** coses noves.*

Comento algunes de les seves autodefinicions (per si ens poden ser útils al moment de tractar amb ells i elles).

**DESCOBRIR:** Superar "el son dels infants" i entrar al món dels adults. Ens fa por que "entrin" sense les prevencions que nosaltres, adults, hem anat aprenent al llarg dels anys a base de desenganys, errors, dolors... Tal vegada la nostra postura hagi de ser, sobretot, "ser-hi a prop perquè puguin plorar el seu desengany sobre la nostra espatlla".

**TENIR AL SEU COSTAT ELS SEUS AMICS:** Al costat o al mòbil, al "WhatsApp", a l'ordinador... "L'amic no em jutja, viu experiències semblants, m'escolta (és clar, li ressona tot!), m'acompanya en la meua indecisió... Està com jo!" Això és precisament el que ens fa por als pares: "Com el podrà ajudar el seu amic si està igual que ell?". Els nois i noies saben que l'amic està igual, però és que hi ha molts moments en què necessiten més proximitat-empatia que consells.

**EDAT MOLT COMPLICADA:** Totes ho són, ja ho sé. El fet diferencial pot ser la por: "Seré capaç? Aprovaré? Se m'aixecarà? M'estimarà? Em guanyaré la vida?"... Després de molts anys de veure adolescents us puc assegurar que el més xulo, valent, agressiu, és a un pas de plorar (si no el veuen, és clar...). Al meu despatx ho fan sovint.

**INCOMPRESOS:** No estic segur que no els compreguem: tots hem passat per la seva edat i en tenim records... Certament que els temps canvien, com havien canviat quan érem nosaltres els joves. Més que comprensió crec que ens falta el coratge d'escoltar el que descobreixen i aprendre d'ells. Quan dic escoltar em refereixo a l'escolta activa, aquella que té més en compte els elements emotius del discurs que els elements purament cognitius, informatius.

Tenen sort els pares i mares que reviu en els fills i filles la seva pròpia adolescència, amb encerts i fracassos, però sempre amb la viva esperança dels més joves i la bellesa de la seva mirada neta i creativa.

El mateix coratge que ells necessiten per superar la por i créixer, la necessitem nosaltres per ser al costat (molt a prop!) sense encordiar en excés (pocs consells, si us plau!), per escoltar sense gaires sermons-*coletilles*-moralines i per aprendre a legitimar-los en els moments en què més necessiten definir-se a partir de la visió que tenen d'ells altres persones significatives (i nosaltres tal vegada siguem els més significatius). Tota una aventura que pot ser preciosa per a pares i fills (que ningú no diu que sigui fàcil...).

(1) [www2.peretarres.org/revistaeducaciosocial/articulos/articulo29.pdf](http://www2.peretarres.org/revistaeducaciosocial/articulos/articulo29.pdf)





# La nova classe C

Per Joan Maresma Duran



La classe C, els 30 milions de brasilers que han sortit durant els últims 10 anys de la pobresa, són persones que tenen una economia modesta però que han pogut, per primera vegada, obrir un compte corrent, accedir a un petit crèdit, comprar a termini una nevera o una rentadora o una televisió o viatjar per primera vegada en avió. Són la imatge d'aquest nou Brasil que pertany als *Brics* i que la resta del món mira amb expectació i enlluernament. Els avis de tota aquesta gent, potsers com els nostres avis, eren pobres i venien de famílies nombroses, que somniaven en més comoditat i dignitat. Els diners, que rarament sobraven, eren invertits en educació i en béns durables. Van tenir menys fills que els seus pares i tots van estudiar en una escola pública –a l'època eren molt millor que les actuals– i alguns van arribar a la universitat.

En una economia poc estable es realitzaven menys somnis de consum, però hi havia l'objectiu d'oferir dignitat a les generacions següents. Potsers sóc jo que idealitzo el passat. I possiblement sigui així. Actualment, diuen, molts fills viuen pitjor, materialment, que els seus pares...

Però em recordo d'aquesta teoria quan llegeixo articles i estudis sobre la *nova classe C*, una classe mitjana sorgida en un moment de bonança, en un període de renda més ben distribuïda –almenys teòricament, no sé com són

les coses a les petites ciutats de l'interior del país; ciutats, per altra banda, que ténen més població que Barcelona, per exemple–, que els mercats –un ésser que ningú no sap definir– i les indústries intenten comprendre i amb qui "l'antiga classe mitjana" els veu avui disputant els espais que els corresponien, com aeroports, cinemes, centres comercials i fins i tot guions d'alguna de les telenovel·les de la televisió "Globo".

Aquesta situació incòmoda per a alguns (on s'ha vist que qui fins no fa gaire vivia a la *favela* pogués viatjar a París? On s'ha vist que els canals de televisió privats doblin les pel·lícules al portuguès? Estic d'acord amb aquesta queixa...) revela que Brasil va ser pensat per pocs i per a pocs. L'allau de gent que puja a l'escenari de consum congestiona els carrers, el metro, els centres comercials i els avions. La platja no, perquè sempre ha estat un espai democràtic... En vestit de bany tothom és igual...

I és que, com es pot llegir en algun diari, gent amb aparença més humil, amb roba més senzilla, amb color menys blanc, visita per primera vegada

un centre comercial, un lloc no de l'elit, un lloc normal. I no són allà només per mirar els aparadors... Són allà per comprar.

Es culpen –en aquesta societat sempre es busquen responsables... i ningú no assumeix res de res– els qui van perdre anys sense projectar un Brasil amb millor distribució de renda, més oferta de crèdit i més persones amb somnis, com cotxes, viatges o casa pròpia.

Em preocupa, no obstant, que aquest gran esforç per ampliar la base dels consumidors –a part de ser ben poc ecològic i que l'únic Déu en aquesta societat sigui el capital– no sigui acompanyat per una millora en les escoles públiques, en l'educació primària i secundària, i que existeixi aquesta disfressa, aquest succedani de les universitats privades, barates i que no ofereixen res de res, i en els hospitals públics.

D'aquesta forma, em sembla a mi, es crea una nova classe que no està preparada ni per a la feina ni per a votar ni per al consum... Una classe que està definida pel que pot comprar i que, per aquests motius, s'endeuta...

## Programa d'activitats de l'1 de maig al 9 de juny de 2012 a la parròquia de Sant Pere del Masnou, pro-obres del temple.

- 1 DE MAIG, ..... Concert a càrrec de l'Euroquartet & Glòria Vázquez, soprano (donatiu 10€)
- 6 DE MAIG, 14h ..... Pesolada a Maricel (donatiu 15€)
- A PARTIR DEL 12 DE MAIG ..... Exposició de pintures d'en Jordi Oltra
- 18 DE MAIG, 21h .... Concert de gospel a càrrec de Gospelsons de Mataró (donatiu 13€)
- 9 DE JUNY, 21h ..... Concert a càrrec de l'Orquestra Jove del Masnou (donatiu 10€)

# Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com) i M. Josep R. Lucas (gràfics)

## (Stoya)Nova i benvinguda

maig 2012 Maria **Stoyanova**, creadora i intèrpret de l'espectacle *Sade was myself*, ha estat mare en ple procés d'exhibició de l'obra (es feia a la fàbrica de creació La



Seca, c/ dels Flassaders, 40). El dijous 3 de maig haurà tornat a escena. Benvinguda ella i benvinguda la criatura. I benvinguda la seva proposta de (sempre) compartir amb el próisme.

Després d'aquest parèntesi agraïdor, seguim. De tal manera, comprovem que a primeries de mes (el dia 6) finalitzen les representacions d'*El Planeta Lares* de **Daniela Feixas** a La Seca-Espai Brossa, un espectacle per a tota la família, on la Lara, que té deu anys, es pensa que no és una terrícola. El 3 de maig (fins al dia 27) comencen les funcions de *L'ombra al meu costat* de la brasileracatalana nascuda el 1974 **Marília Samper**—en una traducció del també dramaturg Marc Artigau— al Teatre Nacional de Catalunya (sala Tallers). Anem-hi, cal recolzar els (joves) creadors de casa nostra.

Del 2 al 27 de maig una proposta jazzística: **Harlem Swing**, al **Teatre Victòria**: música en directe de Thomas Wright Waller per reproduir un cabaret del Harlem dels anys vint. No és la primera vegada que el muntatge visita aquest teatre del Paral·lel (el 1983 ja va fer temporada a les nostres terres); ara torna la companyia, expressament, des de Nova York. Des de l'inici de la gira de *Harlem Swing* a Istanbul (octubre de 2011), el muntatge ha visitat París (Folies Bergère), Hamburg, Trieste, Múnic i Atenes. El 2012 té previst anar a Israel, Regne Unit i França.

Del 9 al 20 de maig arriba l'obra *Gàbies*, muntatge sobre les limitacions que eviten el desenvolupament de la per-

sona. Aquesta creació de Carla Torres, es pot veure pràcticament tot el mes a la **Sala Atrium** (c/ del Consell de Cent, 435). **Torres** és actriu, ballarina, dramaturga i directora teatral; com a autora ha escrit diversos textos des de l'any 2007, entre els quals destaquen *Sota zero* (2007), *Gàbies* (2009) o bé *Codi 3251* (2011).



El dia 10 (fins al dia 13) el **Festival NEO** (Noves Escenes Obertes) ocupa la Ciutat Comtal, concretament els espais del Mercat de les Flors, Teatre Lliure de Montjuïc, Institut del Teatre i La Seca per aportar-nos l'art escènic, per exemple, de la companyia Playground (teatre d'objectes amb **Xavier Bobés**), Los Corderos SC, Societat Doctor Alonso, o Roger Bernat. Tres dies intensius que cal investigar a través de [www.festivalneo.com](http://www.festivalneo.com)

Més teca. Anem de (al) barri. *Íntimo*, de Rafael Amargo, puja a escena un dia al Casino L'Aliança de Poblenou (Rambla del Poble Nou, 42; districte de Sant Martí; metro línia groga Llacuna o Poble Nou): l'11 de maig, al vespre.

A darreries de mes, del 26 de maig al dia 1 de juny, l'inclassificable i excel·lent **Carles Santos** aterra a la seu de Gràcia (c/ de Montseny, 47) del Teatre Lliure. Hi ofereix durant una hora *Schubertnacles humits*. Dedicuem-hi a la idea abstracta de les naixences.

# NEO

NOVES ESCENES OBERTES  
Festival de creació i innovació escèniques  
i nous mitjans  
Barcelona. Del 9 al 13 de maig de 2012

# La punta de la llengua (35) Per Esteve Pujol i Pons

És molt possible que, si ens pregunten com es tradueix DONCS en castellà, responguem PUES. Cal dir que sí i que no. Vull dir, de vegades sí, de vegades no. Aclarim-ho.

Quan parlem no equivoquem mai l'ús correcte del DONCS, sempre el fem servir com cal; tanmateix quan escrivim és molt freqüent que l'usem indegudament.

Hi ha una regla d'or per saber amb certesa quan el DONCS és correcte i quan no ho és:

Si podem canviar el DONCS per un PER TANT, EN CONSEQÜÈNCIA... **el fem servir amb correcció.**

Si podem canviar el DONCS per un JA QUE, PERQUÈ, PER TAL COM... **el fem servir incorrectament.**

Dit d'una manera una mica més tècnica: el DONCS és una conjunció il·lativa (introdueix una deducció), però no és mai

una conjunció causal (introdueix una causa). DONCS només introdueix conseqüències.

Posem-ne alguns exemples:

**Ús correcte:** Una dotzena val dos euros, DONCS (=per tant) dues dotzenes en valdran quatre. Li ha fet un petó, DONCS (=per tant) hem comprovat que se l'estima. Vas rebre una bona educació, DONCS (=per tant) demostra-ho ara. Tens set?, DONCS (=per tant) beu aigua.

**Ús incorrecte:** \*Avui ha plogut, DONCS (=perquè) ahir ja ho van anunciar a la televisió. \*No sabrem mai com va passar, DONCS (=perquè) el protagonista va morir. \*No la vas conèixer, DONCS (=perquè) portava la cara tapada. \*Que no estàs bo? DONCS (=perquè) veig que fas mala cara.

## La FM que se sent al Masnou 85.5/108 MHz



GRUP ALFA MIKE  
08320 EL MASNOU - BCN



87.7	RAC1	98.1	LATINO 98 (LATINA)
88.0	R.N.E. R1	98.3	R.INTERECONOMIA
88.7	R.M.R MATARÓ-STA.COLOMA G	98.7	R.N.E. R3
89.1	R. MARCA	99.0	R.N.E. R5
89.5	FEM RÀDIO	99.4	CADENA DIAL BCN
89.8	PUNTO RADIO	99.7	ONA MAR BADALONA
90.3	R.KAIROS	100.0	CADENA 100 BCN
90.5	M80 - BCN	100.3	LA BOMBA LATINA (LATINA)
91.0	COM RÀDIO - BCN	100.4	R. EL MASNOU ??????????
91.4	R. PREMIÀ DE DALT	100.8	R.N.E. R4 BCN
91.4	R. CONTRABANDA (LLIURE BCN)	101.2	R.POMAR BADALONA
91.7	CATALUNYA RÀDIO	101.5	CATALUNYA MÚSICA
92.0	CATALUNYA INFORMACIÓ	102.0	COPE BCN
92.5	CATALUNYA CULTURA	102.4	R. LA MINA SANT ADRIÀ
92.8	MUNDO MEGA (LATINA)	102.8	CATALUNYA RÀDIO
93.0	R.N.E. R2	103.2	CATALUNYA INFORMACIÓ
93.5	ONDA CERO CATALUNYA	103.8	RQC & GOL
93.9	SER BARCELONA 40 PRINCIPALES	104.2	MÀXIMA FM BCN
94.2	GESTIONA RADIO	104.7	BARCELONA LATINA (LATINA)
94.4	R. CIUTAT DE BADALONA	105.0	RAC 105 BCN
94.9	EUROPA FM - BCN	105.4	CATALUNYA CULTURA
95.2	R. PREMIÀ DE MAR	105.7	FLAIX FM - BCN
95.5	KISS FM	106.1	FLAIX BAC - BCN
95.7	OKEY FM (LATINA)	106.6	R. ESTEL - BCN
96.3	R.HOSPITALET	106.9	R. CANAL BARCELONA
96.6	AMB 2 FM	107.4	R. GRAMANET
96.9	SER BCN	107.7	R. GRÀCIA - BCN
97.2	RKM RADIO BCN	107.9	R. AMISTAD- BCN
97.7	R. TELETAXI		

Emissores de FM que es poden escoltar al Masnou amb qualsevol receptor de ràdio.

## Aquest estiu navega a vela per la costa de Menorca

Aprèn a navegar a vela i recorre l'illa amb aturades inoblidables. Sortides del port de Maó

Grups de 4 a 8 persones de les 11 del matí fins a les 7 de la tarda.

**Adults 40€ petits 20€ • 629 30 40 72 • Prova-ho i repetiràs**

**I si vols allotjament: dues cases aparellades amb piscina**

Preu immillorable. Prop de Maó,

**600 38 15 68 (Paco)**



# Històries de la vila

Per Joan Muray

## IMATGES... amb HISTÒRIA DE MITJAN SEGLE XX- (VIII)

Reprenem el fil d'aquestes històries fetes a partir, o per mitjà, de les imatges de la fotògrafa masnovina Teresita Torres, que deixarem al setè capítol.

Les presents, sis noves velles imatges d'aquells anys cinquanta/seixanta del segle passat, quan el Masnou d'aleshores era encara un poble de cinc mil habitants aproximadament, on, més o menys, encara tots ens coneixíem, si més no superficialment, ja que a voltes, tot i conèixer una persona de tota la vida, no ho acabes de fer mai.

De les imatges que estudiarem o, millor dit, que comentaré, veureu que la majoria foren fetes des de llocs elevats, així s'abastava una bona visió de la vila. Ara seria pràcticament impossible, no pas fer les fotografies, sinó abastar una bona vista sense topar amb la "totxanada" d'una paret de qualsevol dels blocs de pisos que han "mal brollat" enmig del paisatge urbà, talment com una collita de bolets després de les corresponents pluges i el solet que escalfa la terra.

En les vistes d'aleshores, les que hem anat desgranant, com haureu pogut comprovar, pràcticament ningú no tapava la visió d'altres veïns.

Són les següents:

### DES DE DALT DELS PISOS DE "CAN PATATETES"

Aquests pisos, que, com ja s'ha dit altres vegades, foren els primers que es feren al Masnou, allà cap el 1928, quasi davant de la parròquia, dalt del turó anomenat de la *mesquita*, foren durant molts anys una excel·lent talaria per albirar la vila per tots cantons. A més, tot i ser el primer rave plantat al bell mig del poble, tant el qui s'hi enfilava com el qui ho veia en imatges, el rave no el veia, ja que hi estava damunt, només veia una esplèndida vista.

La primera casa que s'hi veu encara existeix, per sort, i és una magnífica torre amb jardí, que ja hem comentat altres vegades. Al costat de mar hi té unes espaioses escales, que van a morir a la plaça de Jaume Bertran, al costat d'un dels antics hostals de diligències que hi hagué al Masnou, aquest era el de Can Ramon, casa que posteriorment també fou coneguda com a "can *Miliu* dels ous".

A mà dreta hi veiem a la part més alta una mena de mirador del que fou un dels capitans de can Margarit, des d'on observava amb una ullera el port de Barcelona. Ara hi he estat i l'únic que es veu és, com ja he dit, una paret de totxo. Aquest edifici allotja al baix del seu interior el dipòsit de la mina de can *Pulladó*.

Al mig hi veiem l'edifici que fou de la societat *Unió Masnouenca*, conegut popularment com a Casinet. El primer estatge fou refet sobre una antiga



masia que donava a la plaça de la Libertat, la masia de can Corbera, que al davant tenia la cèlebre torre dita d'en Riera, que en temps molt antics havia allotjat la presó. Fou enderrocada els anys quaranta.

Els espais verds de mitjans de la imatge són els que tenien les antigues cases, la masia de Can Casas (MAS NOU) i torre de Can Malet, una mena d'oasi al mig del poble, engolit per la febre cimentera d'anys posteriors, que en comptes d'arbres va sembrar totxos. El jardí, o hort, de can Malet, arribava des d'on ara hi ha el Casal d'Avis fins davant del col·legi de les Escolàpies.

Observeu el que he comentat abans, que no hi ha cap rave que impedeixi la vista vers llevant, fins al final, on s'acabaven les cases del poble, a l'actual avinguda Joan Maragall, que

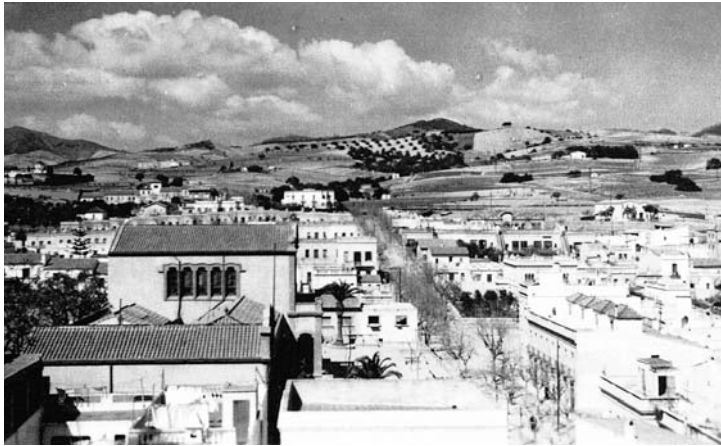
aleshores es deia el "carrer nou", on hi havia tot un enfilall de camps i algunes masies; encara s'hi podia veure la silueta de Premià de Mar.

### DES DE DALT DEL CAMPANAR DE SANT PERE

Aquesta vista, tot i no ser sempre igual, s'ha vist ja des d'altres costats, però sempre amb el teló de fons de la Serralada de Marina.

La present, per ser feta des del campanar, el que veiem primer són les escoles municipals, aleshores conegudes popularment com el *Cumu*, l'edifici del qual, tot i que amb un segon pis afegit, segueix al servei de l'ensenyament, rebatejat amb un altre nom.

L'avinguda que veiem al mig de la imatge és l'actual passeig de Romà Fabra, que ara acaba al carrer de



Josep Pujadas Truch, on hi ha l'entrada al Museu Municipal de Nàutica. Aleshores el darrer carrer de cases que hi havia era l'actual carrer d'Itàlia, més o menys.

Al mig a mà dreta hi veiem l'antic escorxador municipal, el tercer que va tenir la vila, una obra modernista enderrocada per a la construcció de l'actual mercat, un d'aquells crims arquitectònics ja denunciats. Més a la seva dreta, hi veiem, isolada, la masia de can Jordana i els seus camps de conreu, ara engolits per una urbanització.

Rere, ja tot eren vinyes i camps de garrofers, i a partir del cim on veiem, encara altius, el Pi i el Garrofer de l'Índia, el primer tombat per una forta ventada i el segon esquinçat per un llamp. Més amunt ja tot eren boscos; ara malaguanyadament també hi arriba el ciment.

Als extrems de dalt, a l'esquerra hi

veiem les muntanyes de sobre el poble d'Alella, les de la Conreria; i a la dreta, les de sobre Teià, la de Sant Mateu, tot i que pertany al terme de Premià de Dalt.

### EL CARRER DE SANT FELIP

Quina visió més plàcida la d'aquest carrer, ara tan transitat i ple de vehicles aparcats a ambdós costats. En aquells anys un parell de carros, que deuriem anar a repartir les seves mercaderies, potser eren els d'en Curell i el de cal Manyanet. El primer treballava sovint per als paletes portant materials de construcció o traient runes, i el segon era un dels carboners que repartien carbó per cuinar a les cases. Observeu que a la banda de mar, totes les parets que es veuen corresponen a les aixides de les cases del carrer de Pere Grau; ara, tot i que encara n'hi ha, moltes s'han transformat en garatges o simplement en



habitatges.

A banda de muntanya, tot i alguna destrossa, moltes de les cases que veiem resten dempeus i habitades.

Entre les que destaquen hi ha, en tercer lloc, la modernista, l'esplèndida casa d'estiueig dels arquitectes Bassegoda, bastida l'any 1909, amb una façana ornada amb ceràmica, forja, vitralls i un magnífic medalló de Sant Jordi, Patró de Catalunya i de tants altres països europeus.

Al fons hi veiem el campanar de Sant Pere, el segon, que fou inaugurat el 29 de juny de 1943. El primer fou destruït en temps de la guerra de 1936/39.

El fanal que veiem a mà esquerra —n'hi havia d'iguals per tot el poble—, tot i ser ja de llum elèctrica, —abans eren de gas— no s'encenia com ara automàticament; aleshores l'encesa es feia manual, ho feien els serenos de barri, que duïen un pal llarg amb un giny al capdamunt, que feia girar la maneta de porcellana de l'interruptor. Dues cases més avall de can Bassegoda podem veure una altra peça desapareguda avui, les ventalles que algunes cases tenien arran de carrer, darrere de les quals, a la part interior, hi havia la porta grossa de fusta, que es tancava a les nits. Les altres cases amb aquesta porta vista tenen, un xic més endins, el cancell.

### DES DE DALT DE "CAN MARGARIT"

Abans hem parlat de can Margarit en referir-nos al mirador on hi ha la mina *Pulladó*, i ara tornem a citar-lo, és perquè era el motiu de la nissaga de capitans de la nostra marina, el cognom dels quals era Sampera, i les diverses branques de la família tenien diferents cases escampades per la vila, la qual cosa pot ser motiu de confusió per part dels nous masnovins.

Aquesta a què ara ens referim era una magnífica torre, que feia xamfrà amb el Camí Ral i la carretera d'Alella, però que molts recordaran més com a can Mumburú, un altre amo que la va posseir. La torre aleshores era ja d'estiueig i, amb la vivenda del masover, estava envoltada de terres, que conreava el masover d'aleshores, en Bascuñana.

## Des de dalt de "can Margarit



Des de dalt de la torre, el que veïem en primer terme són part de les terres de conreu de la finca, ja abandonades i parcel·lades per a la posterior construcció d'alguna torre. Després, a la resta s'hi farien els blocs de poca alçada que veïem ara a la cantonada de la carretera.

A mà esquerra i arran de carretera, hi veïem les cases de l'antic raval d'Alella, també conegudes com les "cases de mar" d'Alella, o fins i tot de la ribera d'Alella. Al seu bell mig, la més gran és l'antic hostal de diligències, que després seria un taller mecànic de can Segalés; però el seu nom antic perdura encara, ja que les seves propietàries són conegudes com "les de l'Hostal". Vegeu que a la carretera d'Alella en aquell moment només hi passaven dos cotxes i que, a més, només tenia dos carrils, un de pujada i un de baixada, i que la gent, ja que no hi havia voreres, hi circulava sense cap mena de perill. Després ve la riera, aleshores ampla i natural, sense cap dels canvis que ha sofert posteriorment. La tanca que es veu a l'altre costat era una paret gruixuda, que, tot i així, alguna vegada una rierada havia rebenat, com la del 25 de setembre del 1962, ara fa cinquanta anys.

Els camps que veïem són els corresponents a la masia dita de can Targa, també primerament cognominats Sampera, i després Ventura, emparentats amb els Margarit. El seu límit és la filera d'arbrat que la separa d'altres camps, però aquests enjardinats, que són els de la finca d'estiueig del mar-

quès de Masnou, aleshores Romà Fabra, el de les filatures "Fabra y Coats" de Barcelona.

Després veïem el "Castellet", del qual ja parlarem; després, mig amagada entre arbres, la masia de can Bernades (Casas), l'actual càmping Masnou, i finalment la coneguda silueta de la masia de can Teixidor, dalt del seu turó. Totes elles envoltades de camps de conreu.

Observeu també la badia que es forma fins a la muntanya de Montjuïc; en tota ella tampoc no s'hi veu cap edifici elevat i, a l'entorn de la silueta de la muntanya, només destaquen la torre de l'aeri del port a Montjuïc, la de Sant Sebastià, unes xemeneies i un dipòsit del gas.

## LA CARRETERA CAP AL VERAL D'OCATA

Com en totes les imatges d'aquests vuit reculls de mitjan segle XX, quan

apareix la carretera, sempre pràcticament surt buida o bé amb quatre cotxes. A la present se'n poden veure un parell al fons de la imatge, més o menys cap a l'alçada de l'Ajuntament, i també una moto.

Aleshores en aquest indret no hi havia cap semàfor, i en temps de més trànsit, que no crec que sigui el cas ja que la fotografia és de temps d'hivern, el màxim que es feia era posar-hi un municipal, i no precisament per regular el trànsit, sinó més aviat perquè passessin més agrupats i tranquils els vianants que anaven a agafar el tren al baixador d'Ocata o bé a la platja. La feina la feien antics serenos, que, tot i posar-hi força voluntat, a voltes no se'n sortien gaire bé. Ben mirat no era el seu ofici, i l'ofici fins aleshores era pràcticament inexistent.

En aquest sector, començant per mà dreta, no s'hi veu cap dels blocs de pisos que hi ha ara, i més avall, tot i haver-n'hi algun, eren més aviat cases que havien alçat un o dos pisos, i encara eren de poca alçada.

Com en altres imatges de la carretera, podeu veure que no hi havia cap mena de barrera entre vorera i carretera, i no passaven accidents. Tampoc no n'hi havia entre carretera i via, tan sols un petit mur, que la joventut saltava per anar a la platja. En alguns trams aquest mur era un xic més alt i servia a voltes de seient, on la gent, majoritàriament homes i joves, s'asseïen a fer-la petar mentre veien passar algun cotxe. La mainada que s'hi asseïa, el que feia era jugar a veure qui endevinava la marca o una



altra característica de l'automòbil. També podeu veure que la majoria de les cases del carrer Adra tenien els darrers vestigis dels patis o hortets al seu davant, que abans tenien la majoria, ja que, com ja s'ha escrit, molts dels carrers que ara són segona fila, havien estat primera amb l'hort al davant. Aquest carrer d'Adra era igual d'estret que ara; però, en no tenir les baluernes de ciment que ara té al davant, ho sembla molt menys; i a més era lluminós, no com ara, que sempre és ombrívol i fosc.

Hi veiem també una de les característiques Araucàries, que tant abundaven en aquell Masnou, portades pels nostres marins de les llunyanes terres dels araucans, territori poblat per aquesta ètnia del continent sud-americà, que ocupa la franja de baix de l'actual República de Xile. Per sort encara n'hi ha, d'aquests arbres gegantins, al Masnou, que deuen ser hereus d'aquells ancestrals.

#### DES DE DALT DEL "CASTELLET"

Una altra vista d'ocell, aquesta des de ca l'Aymà, finca modernista d'estiueig d'aquesta família, que per la seva forma amb torre i merlets, la gent va batejar com "el Castellet", i que ara és una residència de gent gran.

Aquesta imatge ens mostra, des del lloc on la féu, un gran espai de verdor, però de diferent funció. La primera correspon a una part de la finca Bell Esguard (NO Bell-Resguard com es va batejar posteriorment en convertir-se en urbanització), la que aleshores



era la finca d'estiueig del marquès de Masnou, finca que arribava des del Camí Ral fins al Camp de Futbol del Masnou; el segon espai verd correspon a les terres de conreu de dues masies: Can Bernades (el càmping Masnou, de la família Casas), i la de can Teixidor. Del càmping no se'n veu res, per tant encara no hi deuria ser. I de les torres de can Teixidor tampoc no n'hi ha ni rastre, són molt posteriors.

Més enllà, encara dins el terme masnoví, hi ha el mas Antich, la finca dels Laboratoris Cusi, i a prop del turó de Montgat la finca del marquès de Montsolís.

La carretera i la via, com en imatges anteriors, pelades. En aquesta hi veiem un cotxe i més enrere un camió, tot el trànsit que s'albirava des d'aquesta talaia. Tampoc ni rastre de tanques entre via i carretera, tot i que és en aquest sector on se n'hi va conservar més anys una, de tanca, que el poble en va anomenar *l'empalissada*.

Tanca feta de travesses de via, que tants maldecaps i aldarulls va portar al Masnou entre el 1847 i el 1867, tal com ja s'ha escrit.

A la via podeu observar com eren els semàfors que regulaven el trànsit de trens; se'n veuen dos a meitat de la imatge; eren una mena de barrera, dalt de la catenària, que pujava i baixava segons fos pas lliure, pas amb precaució o pas tancat, alhora que tenia uns forats amb vidres de colors (els mateixos que els semàfors d'ara de carrers i carreteres), que, especialment de fosc, alertaven els conductors del ferrocarril de l'estat del semàfor.

Com heu vist, una entrega més d'imatges, si voleu nostàlgiques, que ens evocuen un Masnou que no tornarà; uns temps on la vida anava més a pas humà; on, malgrat les mal tempsades polítiques, militars i de crisi permanent per a molts, es vivia més tranquil i s'assaboria el poc que hi havia.

**TAXIS DEL MASNOU**

**93 555 86 86**

*A qualsevol hora*

**escola de música**



**T'agrada cantar? T'agrada el gospel?**

C/. Parlament de Catalunya.28, el Masnou  
93 540 86 96 · 630 16 33 26

# Cròniques

Per Esteve Pujol i Pons

## LA CORAL XABEC I EL DIA DEL RAM

Fa anys que en dièiem així *El dia del Ram*; no necessitava més concrecions. Ara i amb més precisió l'anomenem el Diumenge de Passió o dels Rams; una celebració cristiana que ajunta l'exaltació i la humiliació de Jesús, el triomf vertiginós, però breu, i el patiment dolorós, però salvador.

Als afores del temple parroquial de Sant Pere la comunitat creient s'aplega al matí del diumenge 1 d'abril, sota un sol enlluernador de primavera. Quin goig! La nostra *Coral* entona, com un pòrtic joïós, resso dels crits dels infants de Jerusalem, *El sisè dia abans de Pasqua*, amb l'inici del salm 23 (A.Taulé-M.Llagostera). *Hosanna, hosanna, al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel! Hosanna al Rei d'Israel!*

Mentre la processó, encapçalada pel clergat, entrava a l'església, cantàvem *Canticorum iubilo* (G.F.Händel), esplèndid himne d'acclamació amb tocs de cordes, d'orgues, d'aplaudiments i de tota la música còsmica –mar, terra i estels!,

*unda, tellus, sidera!*– al Gran Rei, que entra a la Ciutat Santa... a cavall d'un pollí de somera i envoltat de canalla baladrera, sense soldats ni guàrdies pretorianes... com un Rei de per riure. Canvi de decorats en iniciar-se la Litúrgia de la Paraula: ja som de ple al Diumenge de Passió.

*Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?* (D.Cols) amb un salm de sofriment, però obert a l'esperança, per cloure la lectura del Profeta i preparar la de l'Apòstol.

Com a aclamació davant la proclamació de l'evangeli de la passió segons Marc, *Pater, dimitte illis*, la primera de les *Set Darreres Paraules de Jesús a la Creu* (F.J.Haydn).

Al llarg de la lectura de la passió, tot subratllant-ne uns quants moments especialment emotius, *Kyrie eleison, Agnus Dei, Crucifixus* (fragments de la Missa de la Coronació, de W.A. Mozart) i *A vós vull acostar-me* (coral de J.S.Bach).

Entrem a la Litúrgia de l'Eucaristia i

manllevem novament la música a W.A.Mozart durant les ofrenes, *Ave verum corpus*. En el gest de pau, *Dona nobis pacem*. Durant la comunió, *Sancta Maria, Mater Dei*; i els músics, tots sols, van tocar *Consummatum est*, la sisena paraula musicada per F.J.Haydn.

En el moment del record pels difunts, mossèn Felip-Juli va fer esment explícit del Fidel Amat, excantaire de la Coral, que va morir fa ben pocs mesos. D'altres vegades havia cantat sota les voltes d'aquesta mateixa parròquia en misses i en concerts.

*Locus iste* (A.Bruckner) va cloure la celebració litúrgica d'aquest diumenge. I, com cada any, a les escales del temple, la fotografia que marca inexorablement el pas del temps i ensems la continuïtat, fermament tossuda, de la nostra Coral, sota el mestratge de la Montserrat Llagostera, mentre cantàvem el *Cànon de la Pau* (F.Terral). Tant de bo que un dia ben proper la pau no sigui un desig sinó una realitat.

## GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

### DIFERIR D'OPINIÓ

Avui agafo la ploma per emplenar la "meua" pàgina i la mà em tremola de forma desacostumada. Veureu per què. És fàcil de fer-ho si, en principi, tens la intenció d'esmentar una actitud lloable, un fet escaient, una acció justa i constructiva; però si de bell antuvi ja tens la sensació que navegaràs en contra del vent establert, que el corrent és contrari a la teua opinió i que tots els estaments es manifesten adversos al que tu vols defensar, el subconscient intenta dissuadir-te advertint que acabaràs navegant al bell mig d'un "quinocci" (temporal, tifó, cicló, dit així pels vells mariners de la nostra marina de vela). El nostre benivolgut Ajuntament es gloria dels treballs de desmantellament portats a terme amb el seu vistiplau. Pompeu Fabra diu: **desmantellar** v.tr.



*Desarmar (una plaça forta), destruir-ne les fortificacions, les obres de defensa.* Creieu, amics lectors que és la paraula més adient?

I per finir la frase i acabar-ho d'adobar diu: *Les restes van ser arrossegades a remolc cap al port de Barcelona.*

Podria dir-se millor **remolcades** cap al port de Barcelona, ja que arrossegades en aquest cas és un epítet pejoratiu. S'arrossega per terra, mai per la mar.

L'horitzó diàfan del Masnou, ja és possible veure'l altre cop després de les gestions fetes per la Casa Gran. Feia nosa! Trencava de manera agressiva la subtil línia de l'horitzó, interrompent la continuïtat curvilínia, que només ensenya unes petites dents de serra en cas de fort temporal i mar arborada. Quina gosadia!! Quin atreviment malmetre aquest diàfan espectacle per quatre peixos de no res.



Tots els estaments han col·laborat per resoldre-ho. Agricultura, Ramaderia i Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat, la Capitania Marítima de Barcelona i l'Autoritat Portuària, que per ser unànime hi trobo a faltar la nostra Confraria de Pescadors de Montgat, el Masnou i Premià de Mar, a la qual de ben segur no s'ha tingut en compte.

Afortunadament la nostra Marina de Guerra no ha aprofitat l'ocasió per fer-hi pràctiques de tir real.

La forta crisi agreujada per una mala administració, manca de direcció i govern, l'absència de persones d'ofici i responsables posades al front de

l'activitat piscícola... Amb un bon capità a bord i un nostramo que vetllés, no haurien fet fallida, no hauria naufragat una empresa en la qual van esmerçar molts diners, i temps i diners algun dels principals promotors.

L'equip de govern es gloria de la retirada de la piscifactoria. Podria haver seguit un bon "atac" i "reflotar" la nau per mantenir els llocs de treball que suposava la seva continuïtat.

Si plega una fàbrica, sembla que tot-hom se n'alegra menys els empleats. Les xemeneies ja no faran fums ni les màquines i tallers els sorolls que de dia molesten els veïns.

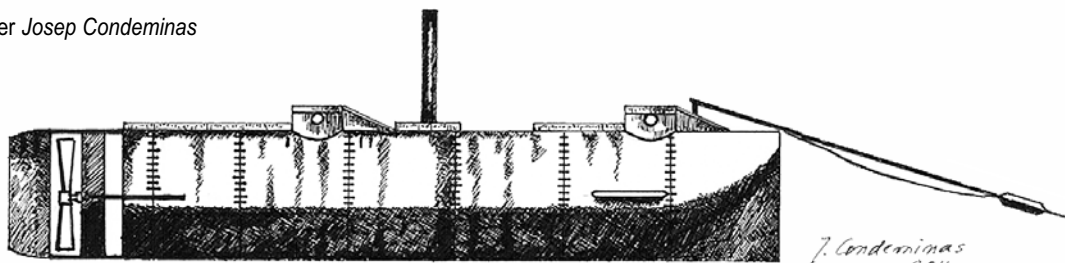
Al seu lloc, s'hi posarà una discoteca! Ara el fum dels porros es quedarà dins i el soroll tan sols es farà patent quan els veïns tractin de dormir a la nit.

El Masnou ja no podrà exportar orades i llobarros a països de l'interior i consum propi. Si un dia ens ve de gust fer-ne una peça al forn amb patates, cebes i tomàquets, ben regats amb oli d'oliva, alls i julivert, haurem de comprar-los a Grècia.

Potser no he sabut expressar-me prou bé per testimoniar el meu desencís i demano perdó; però ara em trobo molt més... relaxat.

## L'ANDRÒMINA SUBMERGIBLE "CSS HUNLEY"

Per Josep Condeminas



En una breu ressenya, el diari "La Vanguardia" notificava la restauració als Estats Units d'Amèrica d'un submarí de l'any 1864. La notícia, aparentment irrellevant, excità la meua curiositat per conèixer-ne la història.

Durant l'hivern de 1864, la Guerra de Secessió americana havia entrat en el seu tercer any i, les forces confederades, molt malmeses, van haver de recórrer a mesures desesperades per sobreviure. Charleston era un port vital per als confederats, però estava bloquejat per la flota unionista de l'almirall Dahlgren. El capità confederat Horace L. Hunley va proposar la construcció d'un submergible de la seva invenció per atacar els vaixells de la Unió i trencar el setge. El submarí, o millor seria anomenar-lo andròmina, era una caldera tubular de ferro de 12,1 metres de llarg per 1,4 de diàmetre, amb un cigonyal accionat a mà per vuit homes. Portava uns dipòsits interns de llast en cada un dels seus extrems, un tub de respiració al mig de l'estructura i dues torres d'observació. La seva arma ofensiva

era un pal de 9,1 metres de llarg situat a proa, amb un recipient de coure amb un contingut de 63,5 quilograms de pólvora col·locats a la punta, tal com assenyala la il·lustració.

Durant les primeres proves d'immersió va naufragar en tres ocasions i ocasionà la mort de 23 mariners, entre ells la del seu mateix inventor. En altres circumstàncies segurament haurien abandonat el nefast projecte, però, responent a la sol·licitud del general Beauregard, Comandant en Cap de Charleston, i també possiblement atrets per la promesa d'una important recompensa si aconseguien enfonsar un vaixell enemic, el tinent George E. Dixon i vuit soldats del regiment d'infanteria d'Alabama es van oferir voluntaris per a la missió. Embarcaren a la nit del 17 de febrer de 1864, tenint com a objectiu la fragata de la Unió "Housatonic" de 1.284 tones. Tot i tenir la marea a favor, resultava extraordinàriament fatigós per als vuit soldats accionar a mà el cigonyal de l'hèlice i recórrer les 12 milles fins arribar al seu objectiu.

Finalment, a les 21 hores, el tinent Dixon enfilà la càrrega explosiva cap al costat d'estribord de la immòbil fragata. La potent càrrega va explotar i feu que el vaixell unionista s'escorés i s'enfonsés ràpidament. Quan tocà fons, el "Housatonic" s'havia guanyat la dubtosa distinció de ser el primer vaixell de la història a ser enfonsat per un atac submarí.

El "Hunley" no va tornar mai a port; l'explosió havia destruït fatalment els dos vaixells. L'any 2000 van rescatar el "Hunley" del fons de l'Atlàntic, localitzat proper a la seva víctima; i actualment està en procés de restauració en el "Warren Lasch Conservation Center" de Charleston. Un cop restaurat, sens dubte serà una atracció per als ciutadans americans, una pàgina viva de la Guerra de Secessió, però també la història d'una nefasta i absurda andròmina que, inútilment, va ocasionar molts morts i que en res va canviar el curs dels esdeveniments.

Font consultada: el llibre "Submarins i vehicles submergibles", de Jeffrey Tall.

# ELS RELLOTGES DE SOL PARLEN (XV)

Per Esteve Pujol i Pons



Ja veieu, pacients lectors, que de tant en tant apareix al nostre butlletí un nou capítol d'aquesta secció. I és mèrit de bons amics que tenen la gentilesa d'enviar-me llegendes que il·lustren rellotges de sol –de vegades amb fotografies i tot– que troben en excursions i viatges. No voldria oblidar-ne cap; però no puc deixar d'anomenar Ramon Asensio, Ll.Valls i Carles Maristany, que amb constància me'n fan arribar. Gràcies, companys. Alguna de les que us presento avui, ja l'havíem trobada en qualque edició passada, però és tan bonica que no em reca de repetir-la.

## LA MORT ÉS CERTA / L'HORA INCERTA

Masia de can Vilà de Tiana

## DEJAD QUE EL TIEMPO CORRA SIN CESAR / EL TIEMPO DICE SIEMPRE LA VERDAD

Can Blanc. Veïnat de Can Pins. Argentona. Ctra de Mataró a Granollers

## JO SENSE SOL / TU SENSE FE / SOM NO RES. Fontanills 33 el Masnou

**NI TU NI JO TINDREM CORDA / SI NO ÉS DÉU QUE SE'N RECORDA**  
Rectoria de l'església de Castellbisbal  
**SOL INCIT OMNIBUS** (El sol brilla per a tothom)  
Riera de Sant Pere Premià de Mar

**PELS CAMINS DEL CEL EL SOL VA FENT VIA / MIRA QUINA HORA ÉS I APROFITA EL DIA**  
Can Magarola. Coma Clara. Alella

**ORA ET LABORA** (Prega i treballa)  
Can Coma Clara. Coma Clara. Alella

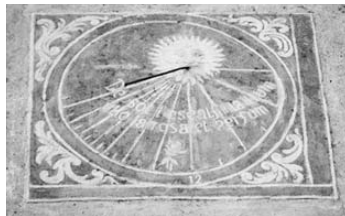
**SINE SOLE SILEO** (Sense sol callo)  
Baixada de les Magnòlies. Coma Clara. Alella

**EL TEMPS ÉS OR**  
c/ de la Unió 110 el Port de la Selva

**COM MÉS SOL FA MÉS BÉ ESCRIC**  
En una plaça de Vilafranca del Conflent al Rosselló

**EM FA PARLAR EL SOL CLAR** Calafell

**COM EL FALCÓ SOM TU I JO: / CACERA I OMBRA EL TEMPS ESCOMBRA**  
Paret sud de l'església de Sant Genís d'Orriols (Bàscara), Gironès



**DEL SOL L'ESCALFOR I LA LLUM, / I DE LA ROSA EL PERFUM**  
Paret del migdia del Museu d'Art Modern de Raset (barri de Cervià de Ter), Gironès

**QUI TÉ SOL / QUÈ MÉS VOL?**  
El Molí. c/ Anselm Clavé s/n Ctra. de Mataró la Roca del Vallès

**EL TEMPS FUIG, / L'ETERNITAT S'APROPA. / MENTRE TINGUEM TEMPS, / FEM EL BÉ.**  
Ermita de Sant Esteve d'Olzinelles Sant Celoni

**SURT EL SOL / DÓNA VIDA A QUI EL VOL**  
Villa Paqueta c/ de l'Ave Maria (la Conreria) Martorelles

**CADA DIA, SI DÉU VOL, / JO DESCRIU EL PAS DEL SOL**  
Calafell

**JA HI POTS PUJAR DE PEUS / ARA ÉS L'HORA QUE VEUS**  
Calafell

h o c r u s t a f i A  
c o b e r t a

Ve de la pàg. 5

va esfondrar en l'intent. La meva mare no va conèixer el seu pare i, com va quedar la meva àvia amb tres criatures! No hi havia mesures de seguretat ni per a les persones, que ja no tornaven, ni per les que quedaven a terra.

Aquesta relació dels naufragis ha estat un petit homenatge a totes aquestes persones. És... un no oblidar-les. Vam estar parlant precisament del meu avi, temps enrere, recordes? Gràcies, doncs, Joan; el tema ha estat encertat.

Pilar Millet i Casals

Joieria rellotgeria  
**MASNOVINA**  
Servei de reparació i arranjaments.

DUWARD  
AQUASTAR

CASIO

Plata Pura

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

# Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

## Avi, nét i l'Alzheimer

La literatura infantil ens segueix oferint bons textos sobre temes d'actualitat, com pot ser la malaltia de l'Alzheimer. Un exemple ben recent el trobem en la novel·la *Em deia Simbad* (1), de l'escriptor gallec Francisco Castro, en què un nen de 10 anys, Paulo, assisteix, i no pas com un mer espectador, al procés de degradació del seu avi patern. Un procés que li costa d'entendre i d'acceptar, però que fa seu i en bona part ajuda els pares a enfrontar-s'hi i a prendre decisions. El fet que tot el procés de pèrdua de memòria sigui narrat en primera persona pel protagonista infantil desdramatitza una acció i uns fets que d'altra manera podrien resultar difícils de fer arribar a un públic infantil. A més, l'autor fa un exercici creatiu d'allò més aconseguit: d'una banda introdueix una certa intriga a l'entorn de secrets familiars d'allò més ben guardats, els principals dels quals giren a l'entorn de l'oncle Bernardino, un personatge que sembla sortit de la imaginació de l'avi, però que al llarg de l'obra va creixent fins a tenir-hi un paper clau. De l'altra, fent un exercici d'estil d'allò més aconseguit i elaborat, perquè, sense oblidar que el narrador és un nen de 10 anys, hi desplega tot tipus de recursos que donen valor literari a la



història. En podríem destacar l'ús de les exageracions completives, a les quals és molt aficionat Paulo: "XAVIER: Encara està frustrat perquè no li clavaria un gol ni a l'Arc de Sant Martí" (p. 174, per exemple). O el de les perífrasis, molt imbricades en l'obra, perquè el protagonista desconeix coses que ha de descriure, com en aquest cas el seu primer contacte amb les serradures: "(...) vaig entrar encara un poc més dins del bar. Els peus xafaven una espècie de pols groga com de fusta trencada i les parets estaven cobertes de fotos (...)" (p. 133). Hi ha un parell de recursos, però, fonamentals: el leit motiv del telèfon mòbil del pare, que recorre l'obra de cap a cap, ja que l'obre i la tanca (p. 5 i 174) i ens mostra l'addicció a la feina i la desconexió de la realitat, tant o més greu que la de l'avi, ja que aquella té remei i aquesta no. I sobretot

el que podríem qualificar de gran al·legoria, marinera en aquest cas, que també recorre l'obra des del títol fins al final ("Jo només sóc Paulo però, si voleu, podeu dir-me Simbad.", p.175) i que uneix els personatges principals, avi, nét i oncle, com si formessin part d'un conte, i més concretament del títulat *Simbad el mariner*. Perquè en el fons el vell també s'ha convertit en un infant, com pregunta encertadament Paulo al pare, quan aquest li acaba d'explicar la malaltia de l'avi: "–Veuràs Paulo: l'Alzheimer fa que el seu cap no funcione com hauria de funcionar. Aquest tipus de malalts de vegades no recorden les coses, o es comporten d'una manera estranya. Si ara veus l'avi estrany és per això.

"–Es tornen com xiquets?" (p. 26) Una obra d'allò més interessant, amena i instructiva alhora, que no dubtem de recomanar, per molt que hi hem de fer un retret: l'ús poc clar, segurament castellanitzant, del pronom *li*, en comptes dels preceptius *hi* o *en*, que al País Valencià estan clarament en vies d'extinció. En trobem una colla d'exemples, com ara aquests: "Li va fer una mirada al mòbil i (...)" (p. 41) o "En el canal dels dibuixos animats feien una sèrie que sempre veig, de lluites entre monstres de l'espai que em mola molt, però, aquesta vegada, no li podia fer cas." (p. 63)

(1) Francisco Castro: *Em deia Simbad*. Editorial Tàndem, València, 2011. Il·lustracions de Xan López Domínguez. Traducció de Rosa Serrano. 176 pàgines

## DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine,**  
No en saps? **Te n'ensenyarem.**  
Ja en saps? **T'ajudarem a millorar el teu joc.**

**Joc individual**  
**Joc per parelles**  
**Campionats**

**inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre**  
**Vocalia Recreativa**

**Porta-hi la**  
**teva**  
**parella,**  
**germà,**  
**fill,**  
**o vine sol.**  
**Ens trobem**  
**dilluns**  
**i dijous**  
**de 7**  
**a 1/4 de 9**  
**del**  
**vespre.**

# 40è Aplec de la Sardana al Masnou 2012



El passat 25 de març va tenir lloc en el pati del Casino el 40è Aplec de la Sardana; el temps ens va acompanyar i les tres magnífiques cobles, de les quals vam gaudir, van interpretar un total de 27 sardanes.

Durant tot el dia es va respirar un ambient festiu... ambient de germanor. Van venir-hi sardanistes de totes les contrades de Catalunya, fins i tot de la Catalunya Nord, que no parlaven català sinó francès, i del Tarragonès com vénen fent ja durant tres anys desplaçats amb autocar; també hi eren presents les nostres autoritats, socis, amics sardanistes i familiars.

El moment més emotiu de l'aplec va ser quan els nois i noies de l'entitat masnovina *Disma* es van posar a ballar la sardana, precisament amb el títol de DISMA, que vam estrenar dedicada a la seva entitat i que havia estat encarregada per la nostra Agrupació al jove compositor i músic de contrabaix de la *Cobla Premià*, Ramon Iglesias,



Enguany va haver-hi molta participació sardanista; a l'hora de les inscripcions del concurs de colles improvisades va ser tal l'èxit de participació que cinc d'elles no hi podien participar perquè ja havíem tancat la inscripció, un fenomen poc habitual al nostre aplec. Al llarg de tot el dia van passar al voltant d'unes vuit-centes persones pel recinte. Hem rebut felicitacions de diferents institucions, entitats, ràdios i televisió.

Volem mostrar el nostre agraïment a totes aquelles persones que pel seu esforç desinteressat, socis, Ajuntament, col·laboradors, sardanistes, l'entitat *Disma* i també als responsables d'aquesta revista de Gent del Masnou; sense vosaltres no hauria estat possible. A tots, moltes gràcies!

*La Junta*



**Propera ballada: Diumenge 13 de maig  
Plaça d'Ocata a les 12 del migdia  
Cobla Sabadell**



## Exposicions

**Del 5 al 31/5**

Aquarel·les i olis de Josep Igual.

**Del 2 al 29/6**

Pintures d'Àngel Salvadó "Neferabu"

## Diumenge amb lletres

**Dium. 27 de maig a les 7 de la tarda**

Vetllada artística, literària, musical...

A càrrec del **Grup Rauxa** de Gent del Masnou

**ENTRADA GRATUÏTA**

Es farà una recaptat voluntària a favor de la **MARATÓ DE TV3 CONTRA LA POBRESA.**

## Dissabte 2 de juny visita guiada a l'església i campanar de Sant Pere del Masnou

El dissabte **2 de juny**, al matí, farem una visita comentada al temple de Sant Pere. En coneixerem la història, les etapes de construcció, els campanars, les diferents campanes, els altars, les imatges, les reconstruccions i les últimes millores fetes. També pujarem al campanar i gaudirem de les vistes de la nostra vila.

Duració aproximada de 2 hores

Inscripcions a Gent del Masnou, Dr. Agell, 9  
Tardes laborables de 6 a 1/4 de 9.

Vocalia Recreativa

També a la rectoria de la parròquia, Pl.Església, 5  
Dimecres, de 5 a 2/4 de 7 Despatx Parroquial

### L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Què és el que tothom fa  
quan es desperta?

Resposta: *optri eiz nllz*

## Concert de Gospelsons a la parròquia de Sant Pere del Masnou.

**Divendres 18 de maig a les 9 del vespre**

Com sabeu, el darrer any i mig l'església parroquial de Sant Pere ha estat tancada al culte per dur a terme les obres necessàries per refer-ne el sostre, després de descobrir que patia greus patologies estructurals. Durant aquest període també s'han hagut de fer obres de rehabilitació de la rosassa i de la façana i s'ha aprofitat també per pintar i canviar el terra del temple, a més d'haver d'afrontar diverses bigues amb aluminosi a les sales del darrere de l'absis.

Les obres ja estan acabades i la reobertura de la nostra església tingué lloc el propassat 18 de març. Per poder anar eixugant el deute contret la Comunitat Parroquial del Masnou ha programat algunes activitats culturals. Una d'aquestes és un concert de Gospel el dia 18 de maig a les 21 a l'església de Sant Pere.

Ens agradaria poder comptar amb la vostra presència, gaudir del concert i alhora convidar-vos a veure la remodelació que hi hem estat fent els darrers mesos. Una obra important i digna per poder mantenir el patrimoni així com la història de la nostra vila del Masnou. Per aquesta raó volem fer partícips a tots els masnovins i amics a tirar endavant aquest projecte recaptant fons amb aquest concert benèfic, que ens farà disfrutar una bona estona.

Posem a la venda entrades generals al preu de 13€ cada una. També posem a la vostra disposició la reserva d'una filera amb 7 seients per estar amb vosaltres al concert, al preu de 130€ (limitada a les primeres fileres).

Posem també a la vostra disposició una fila zero per a tots aquells de vosaltres que ens voleu donar un cop de mà i no podeu venir-hi. Podeu fer les reserves a:

Mn. Felip. **93 555 07 06** o mòbil **620 03 05 30**.

Agraïts per la vostra atenció,

**Santi Arisa**

*Gospelsons de Mataró*

**Felip-Juli Rodríguez Piñel**

*Rector*



# Arran de sòl

Per Pledebuit



Ja sabeu que em faig preguntes i us les transmeto, com si vos-altres, pobres bipedes que em sofriu, me les poguéssiu contestar. Però és així, ho he de fer, com una mena de teràpia, com si anés a cal psicòleg, de franc. I així em descarrego un xic l'adrenalina.

Les preguntes són aquestes:

**Per què els "segurates" dels transports públics s'atrevien amb unes senyores i no ho fan amb els "pintes"?**

No deu ser que tenen *canguelo* vers els perillosos i, en canvi, fent-ho amb gent correcta els deu semblar que fan "l'home"?

**Per què quan un cotxe conduït per un d'aquí s'atura per descarregar, els del darrere tot d'una toquen el clàxon, mentre que si condueix un... s'esperen pacientment?**

Aquest un amb punts suspensius és més d'un, entre ells *okupes* d'aquí, peninsulars i de l'altra riba de l'estret. Suposo que és pel mateix que a l'anterior resposta, perquè així es poden demostrar a si mateixos, si és mascle i va amb femella, que els té ben posats; i si és femella i va sola o amb mascle, que és una dona lliure, etc.

**Per què, quan un d'aquí demostra la seva catalanitat, se li diu, despectivament, nacionalista, i quan ho fa un amb els símbols de l'ocupant NO?**

La culpa és dels polítics, i periodistes, ja que, si de bon principi quan a hom que defensa la seva terra (ocupada per un altre) se li diu despectivament nacionalista, s'hauria d'haver respost: Més que tu no; i potser s'hauria acabat aquest romanço.

**Per què quan s'intenten o es programen actes relacionats amb el nostre país, costums i tradicions, certs "progres" se'n mofen tot titllant-los amb tota mena d'improperis, mentre si aquests que s'autoproclamen internacionals i diuen que ells això (les nostres coses) ja ho tenen superat (com si fos un refredat) fan actes amb menjars, tendes, folklore, etc. de gent vinguda de fora (sobretot del nord del continent de sud) és una meravella, el "no va más" de la modernitat, etc.?**

Aquí, suposo que aquests autoproclamats *progres*, el que realment pateixen no és un refredat, no, el que tenen és un impressionant complex d'inferioritat, de manca d'orgull del propi; en fi, també podríem dir de botifleria.

**I per acabar, per què, tal com va passar a la passada vaga general de març, i com passa en totes, aquesta patuleia que s'autoproclama democràtica exerceix la coacció tant física com de violència, com malmetent el medi ambient, etc., i no deixen que la gent faci el que democràticament li sembli?**

La resposta és perquè, de demòcrates, no en tenen res. Fan de diferent forma el que feia aquell senyor de veu atiplada que va estar-se quaranta anys assegut a la mateixa poltrona. La diferència és que ara has de fer vaga per collons i abans no la podies fer pel mateix.

Apa, bup, bup.

## La cuina de l'Antònia



### Pollastre a la cervesa

#### Ingredients:

120 gr de ceba, 2 grans d'all, 120 gr de pebrot vermell, 100 gr de tomàquet triturat, 1 kg de pollastre a trossos, 1 ampolla de cervesa de 25 cl, sal i pebre i oli d'oliva

1. Tallem les verdures, la ceba i el pebrot a daus (hi ha estris que ens ajuden moltíssim a la cuina!) i ho sofregim amb el tomàquet triturat i l'all també trossejat en una paella amb una mica d'oli.
2. Quan veiem que el pebrot i la ceba s'ha cuit, que queda quasi transparent, hi afegim el pollastre trossejat i el deixem enrosir. Si fem els trossos petits, el pollastre trigarà menys a fer-se.
3. A la que veiem que el pollastre comença a canviar de color, hi incorporem la cervesa, la sal i tres o quatre tocs de molinet de pebre, El deixem fent xup-xup uns 15 minuts més.
4. Passat aquest temps, proveu que el pollastre estigui cuit; si no, l'hi deixeu uns minuts més.

## el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41  
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51  
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

[www.elcullerot.cat](http://www.elcullerot.cat)

[elcullerot@hotmail.com](mailto:elcullerot@hotmail.com)

De tot per a la cuina

# XIII Fira Comercial i Gastronòmica del Masnou

Diumenge 27 de maig de 2012 a la plaça  
dels Cavallets

SERRALLERIA D'ALUMINI

ALUMINIOS



MASNOU,SL

Especialistes en  
aparadors  
Fabricació pròpia  
Finestres abatibles

Portes i finestres lacades en  
tots els colors i imitacions de fusta  
Tanques i vidres de  
seguretat per a tot tipus  
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA  
Navarra, 14 · 93 555 37 78  
El Masnou

pc COSTE 

Reparació  
i venda de  
productes  
informàtics

St. Miquel 12 · 93 555 93 27  
El Masnou  
www.pccoste.com

*el cullerot*  
De tot per a la cuina  
TALLERS DE CUINA I  
CURSETS TOT L'ANY

El Masnou  
Sant Felip, 45. 93 540 97 41  
Badalona  
Canonge Baranera, 75. 93 384 43 51  
Igualada  
Rbl. Nova 29 93 804 22 25  
elcullerot@hotmail.com

  
*Joaquim  
Moliner*

Artesans des de  
1948

Galeria d'art en cristall  
Sant Miquel, 24 · El Masnou  
93 555 69 92

# AT

àngel tena

## JOIERS

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

# FIRA DE SANT PONÇ

Teià, 12 i 13  
de maig 2012

FICOEM 2012



## FARMÀCIA MUÑOZ

Fórmules magistrals  
Anàlisis preventives  
Homeopatia  
Plantes medicinals  
Dietètica infantil  
Dermofarmàcia

Pg. de la Riera, 130  
93 555 35 18  
Teià

## Frankfurt Enric

Plats conuinats

POLLASTRES A L'AST  
(Caps de setmana)


Pg. de la Riera, 86  
93 540 06 01  
Teià

*El Racó  
de les Flors*



FLORS I PLANTES  
ORNAMENTS  
FLORALS

Pg. de la Riera, 77  
93 540 46 37  
677 70 45 90  
Teià



*Adriana*

TERRA, FOC,  
METALL

93 555 76 40



CLUB DE TENNIS  
BARCELONA-TEIÀ  
Ramon Llull, 12 · 93 555 37 00 · Teià

Promoció de socis juvenils a 37€ al mes  
amb dret d'ús a totes les instal·lacions

13 Pistes de tennis, 4 Pistes de pàdel, Gimnàs,  
Piscina, Restaurant, Locals Socials

Oberta la inscripció al Campus d'estiu

Més informació a: [www.ctbteia.com](http://www.ctbteia.com)

# PORTES I AUTOMATISMES Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions



## DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

[www.automatismesenric.com](http://www.automatismesenric.com)